O, Tatăl bunătăţii ai milă ne-ncetat,
de toţi acei la care un suflet bun le-ai dat;
să nu-i laşi pe cei dornici lipsiţi în anii grei,
căci tot ce au pe lume, ei nu ţin pentru ei.

O, Tată al iubirii, fii bun şi-ndurător,
cu cei în care arde al dragostei fior;
să nu laşi despărţirea cu dorul la un loc,
căci rari sunt cei pe care nu-i mistuie-acest foc!

O, Tată al bucuriei,
îndură-Te de-acei
ce au pe lume-o casă,
dar n-au căldura ei.
Tu care totdeauna poţi fi
cu-ai Tăi iubiţi,
fă-i şi pe ei asemeni, de-
ai lor nedespărţiţi.

O, Tată al răbdării, fii
răbdător şi bun,
cu toţi acei pe care prea
mari poveri se pun.
Măreşte-le puterea când
greul li-l măreşti,
'nainte de răbdare
necazul să-l sfârşeşti!

O, Tată al rugăciunii,
ascultă-i Tu din Cer
pe cei ce ani, cu lacrimi,
acelaşi har Ţi-l cer.
Adună-i şi pe dânşii, cum
ruga le-o aduni,
dă harul pentru care ceri
ani de rugăciuni.